

✦ Texty na tento týden – Da 4; 2Kr 5:1–19; J 3:1–12; J 7:43–52; Mt 19:16–22; J 19:38–42

✦ Základní verš

„Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?“
(Mt 16:26)

Bible byla napsána již před mnoha staletími, ale přesto je zjevením Boží pravdy i pro náš svět. Mezi mnoha pravdami, které v ní nacházíme, je i ta o podstatě lidské přirozenosti. Všichni lidé jsou hříšní a potřebují Boží milost. Platilo to v Judsku v prvním století a platí to i v Evropě ve dvacátém prvním století.

Týká se to i bohatých a vlivných. Bohatí a mocní z biblických dob se nelišili od těch, kdo mají moc a bohatství dnes. Společnou mají zejména honbu za penězi, slávou a mocí. Často (ačkoli ne vždy) se to děje na úkor slabých a zranitelných. Bůh se však stará o spásu bohatých a mocných stejně, jako mu záleží na záchraně bezmocných a chudých. Písmo přináší několik poutavých příkladů biblických postav, které měly moc, bohatství nebo obojí, a přesto se díky Božímu působení staly požeňaním pro národy. Mezi takové lidi můžeme zařadit například Abrahama, Izáka, Jóna, Šalomouna nebo Josefa.

Tento týden se budeme zabývat Božím plánem na oslovení a záchranu bohatých a mocných. Podíváme se společně na to, jak Bůh oslovil některé z těchto lidí. Budeme uvažovat také o tom, jak Bůh připravuje i nás, abychom se stali svědky pro tuto skupinu lidí.

✦ Osnova lekce:

Při studiu této lekce se postupně zaměříme na biblické postavy „z vyšší společnosti“, v jejichž životech se prokázalo, že i na nich Bohu záleží a že udělal vše i pro jejich záchranu. Na těchto příkladech budeme hledat inspiraci pro plnění misijního poslání v dnešní době.

- Da 4:31–34 - Nebúkadnesar (neděle)
- 2Kr 5:17–19 - Naamán (pondělí)
- J 3:1–5 - Nikodém (úterý)
- Mt 19:16–22 - Bohatý mladý muž (středa)
- Mt 27:57–60 - Josef z Arimatie a Nikodém (čtvrtek)

NE 26. listopadu – NEBÚKADNESAR

Da 4:31-34 „³¹Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého, neboť jeho vladařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení. ³²Všichni obyvatelé země jsou považováni za nic. Podle své vůle nakládá s nebeským vojskem i s obyvateli země. Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se ho: „Co to děláš?“ ³³Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost. ³⁴Nyní tedy já, Nebúkadnesar, chválím, vyvyšuji a velebím Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížít.“

1Tm 2:3.4 „³To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, ⁴aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.“

1J 2:2 „On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.“

Ef 1:4 „V něm (Kristu) nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.“

Da 4 „¹Já, Nebúkadnesar, jsem spokojeně pobýval ve svém domě, pln svěžesti ve svém paláci. ²Viděl jsem sen a ten mě vystrašil. Představy ve snu na lůžku, vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnily hrůzou. ³Vydal jsem rozkaz, aby ke mně byli uvedeni všichni babylónští mudrci, aby mi sen vyložili. ⁴Přišli tedy věštcí, zaklínači, hvězdopavci a planetáři. Vyprávěl jsem jim sen, ale jeho výklad mi nemohli oznámit. ⁵Konečně ke mně přišel Daniel, který má jméno Beltšasar podle jména mého boha; v něm je duch svatých bohů. Vyprávěl jsem mu sen: ⁶Beltšasare, nejvyšší z věštců, vím, že v tobě je duch svatých bohů a že žádné tajemství ti nedělá potíže. Pověz mi výklad vidění snu, který jsem viděl. ⁷Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku, jsem viděl: Hle, strom stál uprostřed země, jeho výška byla obrovská.

⁸Strom rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi. Byla jej vidět od samého konce země. ⁹Měl nádherné listí a mnoho plodů, byla na něm potrava pro všechny. ¹⁰Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku, jsem viděl: Hle, posel, a to svatý, sestupoval z nebe. ¹¹Mocně volal a nařizoval toto: „Skácejte strom! Osekejte mu větve! Otrhejte mu listí! Rozházejte jeho plody! Ať uteče zvěř, která byla pod ním, i ptáci z jeho větví! ¹²Avšak pařez s kořeny ponechte v zemi, sevřený obruč z železa a bronzu, ve svěží zeleni pole; ať je skrápěn nebeskou rosou a se zvěří ať se dělí o rostliny země. ¹³Jeho srdce ať je jiné, než je srdce lidské, ať je mu dáno srdce zvířecí, dokud nad ním neuplyne sedm let. ¹⁴V rozhodnutí nebeských poslů je rozsudek, výpovědi svatých je věc uzavřená. Z toho živí poznají, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a komu chce, je dávat; může nad ním ustanovit i nejnižšího z lidí. ¹⁵Tento sen jsem viděl já, král Nebúkadnesar, a ty, Beltšasare, mi řekni jeho výklad. Žádný z mudrců mého království mi nemohl výklad oznámit. Ty však jsi toho schopen, neboť v tobě je duch svatých bohů.“ ¹⁶Tu Daniel, který měl jméno Beltšasar, zůstal skoro hodinu strnulý a jeho myšlenky ho plnily hrůzou. Král mu řekl: „Beltšasare, snu ani výkladu se nehroz.“ Beltšasar odpověděl: „Můj pane, kéž by sen platil tvým nepřítelům a jeho výklad tvým protivníkům. ¹⁷Strom, který jsi viděl, který rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi a bylo ho vidět po celé zemi, ¹⁸ který měl nádherné listí a mnoho plodů, na němž byla potrava pro všechny, pod nímž bydlela polní zvěř a v jehož větvích přebývali nebeští ptáci, ¹⁹ jsi ty, králi, který jsi rostl a sílil. Tvá velikost rostla, až dosáhla k nebi, tvá vladářská moc až na konec země. ²⁰ Král viděl potom posla, a to svatého, jak sestupoval z nebe a nařizoval: „Skácejte strom a zničte jej, avšak pařez s kořeny ponechte v zemi sevřený obruč z železa a bronzu ve svěží zeleni pole, ať je skrápěn nebeskou rosou a ať má podíl s polní zvěří, dokud nad ním neuplyne sedm let.“ ²¹ Toto je výklad, králi: Je to rozhodnutí Nejvyššího, které dopadlo na krále, mého pána. ²² Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlit s polní zvěří. Za pokrm ti dají rostliny jako dobytku a nechají tě skrápět nebeskou rosou. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dávat, komu chce. ²³ A že bylo řečeno, aby byl pařez toho stromu i s kořeny ponechán, tvé království se ti opět dostane, až poznáš, že Nebesa mají moc. ²⁴ Kéž se ti, králi, zalíbí má rada: Překonej své hříchy spravedlností a svá provinění milostí k strádajícím; snad ti bude prodloužen klid.“ ²⁵ To všechno dopadlo na krále Nebúkadnesara. ²⁶ Uplynulo dvanáct měsíců. Král se procházel po královském paláci v Babylónu ²⁷ a řekl: „Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?“ ²⁸ Ještě to slovo bylo v ústech krále, když se snesl hlas z nebe: „Tobě je to řečeno, králi Nebúkadnesare: Tvé království od tebe odešlo. ²⁹ Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlit s polní zvěří. Dají ti za pokrm rostliny jako dobytku. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dávat, komu chce.“ ³⁰ V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Byl vyhnán pryč od lidí, pojídal rostliny jako dobytek, jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, až mu narostly vlasy jako peří orlům a nehty jako drápy ptákům. ³¹ „Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého, neboť jeho vladářská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení. ³² Všichni obyvatelé země jsou považováni za nic. Podle své vůle nakládá s nebeským vojskem i s obyvateli země. Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se ho: „Co to děláš?“ ³³ Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost. ³⁴ Nyní tedy já, Nebúkadnesar, chválím, vyvyšuji a velebím Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížit.““

2Pa 32:25.26 „²⁵ Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Juda a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlícení. ²⁶ Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl.“

1Kr 14:21-31 „²¹ Rechabeám, syn Šalomounův, kraloval v Judsku. Bylo mu jedenačtyřicet let, když začal kralovat, a kraloval sedmnáct let v Jeruzalémě, v městě, které vyvolil Hospodin ze všech izraelských kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka. ²² Juda činil to, co je zlé v Hospodinových očích; popouzeli ho k žárlostivosti svými hříchy, jichž se dopouštěli ještě víc než jejich otcové. ²³ Na každém vysokém pahorku a pod každým zeleným stromem si stavěli i oni posvátná návrší, posvátné sloupy a kůly. ²⁴ V zemi bylo také plno modlářského smilstva; páchali je podle všelijakých ohavností těch pronarodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. ²⁵ V pátém roce vlády krále Rechabeáma vytáhl Šišak, král egyptský, proti Jeruzalému. ²⁶ Pobral poklady domu Hospodinova i poklady domu královského; pobral všechno. Pobral i všechny zlaté štíty, které pořídil Šalomoun. ²⁷ Místo nich pořídil král Rechabeám štíty bronzové a svěřil je velitelům bězců, kteří střežili vchod do královského domu. ²⁸ Kdykoli král vcházal do Hospodinova domu, běžci je přinášeli a zase odnášeli do místnosti pro běžce. ²⁹ O ostatních příbězích Rechabeámových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských.“

PÁ 1. prosince – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 14. kapitulu „Služba bohatým“ (MH 209–216; ŽNP 107–111) v knize Život naplněný pokojem. Ježíšova láska je stejná k chudým i k bohatým a vlivným lidem na celém světě. Zemřel za vládců i za chudé, vznešené i obyčejné. Ježíš znal nejúčinnější způsob, jak zasáhnout jejich srdce. Varoval nás, že „snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království“ (Mk 10,25). Tento týden jsme byli vyzváni, abychom evangeliem Ježíše Krista oslovili i vlivné a bohaté jednotlivce. Potřebují spasení stejně jako každý jiný, i když si to žel nemusí uvědomovat. Myslí si totiž, že jejich bohatství jim nabízí dostatek „bezpečí“.

„Řekli jsme toho mnoho o povinnosti, kterou máme vůči chudým, o něž se nikdo nestará. Neměli bychom věnovat pozornost také bohatým, kterých si nikdo nevšimá? Mnozí se na tuto třídu lidí dívají jako na bezradné případy. [...] Tisíce boháčů se ubírají do hrobu, aniž byli varováni.“ (MH 210; ŽNP 107)

Otázky k rozhovoru

1. Ježíš prolomil bariéry mezi různými skupinami lidí. Během své pozemské služby sloužil bohatým i chudým. Jak se my jako adventisté stavíme k problematice propastného rozdílu mezi bohatými a chudými, který je tak velmi zakořeněný v celé naší společnosti?
2. Ježíš řekl: „U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo uduší, a zůstane bez úrody“ (Mt 13,22). Co podle vás Ježíš myslel „vábivostí majetku“? Proč nemůžeme být nutně bohatí, aby nás bohatství vedlo ke zlému?
3. Ve třídě si projděte otázku položenou na konci úterní lekce o tom, že znát pravdu není totéž jako být jí spasen. V čem je to tak zásadní rozdíl? Pokud nás nemůže zachránit samotné poznání „pravdy“, co nás zachraňuje?
4. Uvažujte o dalších důvodech, proč v příběhu bohatý mladík odmítl Ježíše, zatímco Zacheus ho přijal.

16:05

³⁰Válka mezi Rechabeámem a Jarobeámem trvala po všechna ta léta. ³¹I ulehl Rechabeám ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě Davidově. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka. Po něm se stal králem jeho syn Abijám.“

1S 28 „¹V oněch dnech shromáždili Pelištejci své válečné šiky, aby bojovali proti Izraeli. Akíš řekl Davidovi: „Jistě víš, že potáhneš se mnou v šiku ty i tvoji muži.“ ²David Akíšovi odpověděl: „Však poznáš sám, co tvůj služebník udělá!“ Akíš na to Davidovi řekl: „Ustanovuji tě tedy svým osobním strážcem po všechny dny.“ ³Samuel zemřel a všechn Izraelce oplakávali. Pochovali ho v Rámě, jeho městě. Saul pak vymýtil ze země vyvolávače duchů zemřelých a jasnovidce. ⁴Pelištejci se shromáždili, vtrhli do země a utábořili se v Šúnemu. Saul proto shromáždil celý Izrael a utábořili se v pohoří Gílbóa. ⁵Když Saul uviděl pelištejský tábor, strachy se celý roztrásl. ⁶I doptával se Saul Hospodina, ale Hospodin mu neodpovídal ani skrze sny ani skrze urim ani skrze proroky. ⁷Tu řekl Saul svým služebníkům: „Vyhleďte mi ženu, která vyvolává duchy zemřelých. Půjdu k ní a dotážu se jí.“ Jeho služebníci mu řekli: „Taková žena, která vyvolává duchy zemřelých, je v Ěn-dóru.“ ⁸Saul se přestrojil, vzal si jiné šaty a šel tam spolu se dvěma muži. Přišel k té ženě v noci a řekl jí: „Věšti mi prostřednictvím ducha zemřelého. Přivolej mi, koho ti řeknu.“ ⁹Žena mu odpověděla: „Však ty víš, co udělal Saul, že vyhledal ze země vyvolávače duchů zemřelých a jasnovidce. Proč mi strojíš léčku? Chceš mě vydat na smrt?“ ¹⁰Ale Saul se jí zapřisáhl při Hospodinu: „Jakože živ je Hospodin, žádný trest tě za to nestihne.“ ¹¹Žena se hozeptala: „Koho ti mám přivolat?“ Odpověděl: „Přivolej mi Samuela.“ ¹²Když žena Samuela viděla, hlasitě vykřikla a obrátila se na Saula: „Proč jsi mě obelstil? Vždyť ty jsi Saul!“ ¹³Ale král jí řekl: „Neboj se! Co vidíš?“ Žena Saulovi odpověděla: „Vidím božský zjev, jak vystupuje ze země.“ ¹⁴Řekl jí: „Jak vypadá?“ Odpověděla: „Vystupuje starý muž, zahalený pláštěm.“ Saul poznal, že to je Samuel, padl na kolena tváří k zemi a klaněl se. ¹⁵Samuel se Saula otázel: „Proč rušíš můj klid? Proč jsi mě dal přivolat?“ Saul řekl: „Jsem ve velkých úzkostech. Bojují proti mně Pelištejci a Bůh ode mne odstoupil. Vůbec mi neodpovídá ani prostřednictvím proroků ani skrze sny. Proto jsem zavolał tebe, abys mi oznámil, co mám dělat.“ ¹⁶Samuel odpověděl: „Proč se ptáš mne, když Hospodin od tebe odstoupil a stal se tvým protivníkem? ¹⁷Hospodin učinil, co prohlásil skrze mne: Hospodin vytrhl království z tvé ruky a dal je tvému bližnímu, Davidovi. ¹⁸Žs neuposlechl Hospodina a nestal se vykonavatelem jeho planoucího hněvu proti Amálekovu, za to ti dnes Hospodin udělá toto: ¹⁹Spolu s tebou vydá Hospodin do rukou Pelištejců. ²⁰Saul se náhle skácel, jak byl dlouhý, k zemi; tak velice se polekal Samuelových slov. Nebylo v něm síly, protože nepojedl chleba celý den a celou noc. ²¹Žena přistoupila k Saulovi a viděla, jak strašně se zhroutil. Řekla mu: „Hle, tvoje otrokyně tě uposlechla. Dala jsem v sázku svůj život. Poslechla jsem tě v tom, cos mi poručil. ²²Teď zase ty prosím poslechni svou otrokyni. Předložím ti sousto chleba a pojíš. Také izraelský tábor vydá Hospodin do rukou Pelištejců.“ ²³Ale on se zdráhal. Říkal: „Nebudu jíst.“ Jeho služebníci spolu s tou ženou však na něho naléhali a on je uposlechl. Povstal ze země a posadil se na lože. ²⁴Žena měla doma vykrměného býčka. Rychle ho připravila k hostině, nabrala mouky, zadělala a napekla nekvašených chlebů. ²⁵Předložila to Saulovi i jeho služebníkům a oni jedli. Pak se zvedli a odešli ještě té noci.“

Da 4:34 „Nyní tedy já, Nebúkadnesar, chvátím, vyvyšuji a vebním Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížít.“

PO 27. listopadu – NAAMÁN

2Kr 5:17-19 „¹⁷Potom Naamán řekl: „Tedy nic? Kéž je tvému služebníkovi dáno tolik prsti, kolik unese pár mezků, neboť tvůj služebník už nebude připravovat zápalné oběti ani obětní hody jiným bohům než Hospodinu. ¹⁸Toliko v této věci ať Hospodin tvému služebníkovi odpustí: Když můj pán vstupuje do domu Rimónova, aby se tam klaněl, a opírá se o mou ruku, i já se v Rimónově domě skláním. Když se tedy v Rimónově domě budu sklánět, ať Hospodin tvému služebníkovi tuto věc odpustí!“ ¹⁹On mu řekl: „Jdi v pokoji.“...“

2Kr 5:1-16 „¹Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. ²Jednou vyrážily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. ³Řeklo své paní: „Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaři, ten by ho jistě malomocenství zbavil.“ ⁴Naamán to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“ ⁵Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ ⁶I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desaterý sváteční šaty. ⁷Izraelskému králi přinesl dopis: „Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství.“

⁷Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: „Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!“ ⁸Když Eliáš, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: „Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok.“ ⁹Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Eliášova domu. ¹⁰Eliáš mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“ ¹¹Ale Naamán se rozlítit a odešel. Řekl: „Hle, říkal jsem si: „Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vyzvat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.“ ¹²Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“ Obrátil se a rozhořčeně odcházel. ¹³Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: „Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: „Omyj se, a budeš čist.““ ¹⁴On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist. ¹⁵Vrátil se k muži Božímu s celým svým průvodem. Přišel a postavil se před něho a řekl: „Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli. A nyní přijmi prosím od svého služebníka projev vděčnosti.“ ¹⁶Eliáš odpověděl: „Jakože živ je Hospodin, v jehož službách stojím, nevezmu nic.“ ¹⁷Třebaže ho nutil, aby si něco vzal, on odmítl. ¹⁸Potom Naamán řekl: „Tedy nic? Kéž je tvému služebníku dáno tolik prstí, kolik unese pár mezků, neboť tvůj služebník už nebude připravovat zápalné oběti ani oběti hody jiným bohům než Hospodinu.“ ¹⁹Toliko v této věci ať Hospodin tvému služebníku odpustí: Když můj pán vstupuje do domu Rimónova, aby se tam klaněl, a opírá se o mou ruku, i já se v Rimónově domě skláním. Když se tedy v Rimónově domě budu sklánět, ať Hospodin tvému služebníku tuto věc odpustí!“ ²⁰On mu řekl: „Jdi v pokoji.“ ²¹Soava od něho poodešel kus cesty, ²²řekl si Géchazí, mládenec Eliáš, muži Božího: „Hle, můj pán ušetřil toho Aramejce Naamána, když ne vzal z jeho ruky, co přivezl. Jakože živ je Hospodin, poběžím za ním a něco si od něho vezmu.““

ÚT 28. listopadu – SVĚDECTVÍ VZDĚLANÝM: NIKODÉM

J 3:1-5 „Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. ²Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ ³Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodil-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ ⁴Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ ⁵Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodil-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.““

J 3:6-12 „⁶Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. ⁸Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ ⁹Nikodém se ho otázel: „Jak se to může stát?“ ¹⁰Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? ¹¹Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. ¹²Jestliže nevěříte, když jsem k vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských?““

J 7:43-52 „⁴³A tak došlo v zástupu kvůli němu k roztržce. ⁴⁴Někteří z nich ho chtěli zadržet; ale nikdo na něj nevtáhl ruku. ⁴⁵Chrámová stráž se vrátila k velekněžím a farizeům, a ti se jich ptali: „Proč jste ho nepřivedli?“ ⁴⁶Oni odpověděli: „Nikdo nikdy takto nemluvil!“ ⁴⁷Farizeové jim na to řekli: „I vy jste se dali svěst? ⁴⁸Uvěřil v něj někdo z předních mužů či farizeů? ⁴⁹Jen tahle chátra, která nezná zákon – kletba na ně!“ ⁵⁰Jeden z nich, Nikodém, který za Ježíšem již předtím přišel, jim řekl: ⁵¹„Odsoudí náš zákon někoho, aniž ho napřed vyslechneme a zjistí, čeho se dopustil?“ ⁵²Řekli mu: „Nejsi také ty z Galileje? Hledej v Písmu a uvidíš, že z Galileje prorok nepovstane!““

J 19:39 „Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl asi sto liber směsi myrhy a aloe.“

ST 29. listopadu – SVĚDECTVÍ BOHATÝM

Mt 19:16-22 „¹⁶A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: „Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“ ¹⁷On mu řekl: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!“ ¹⁸Otázal se ho: „Která?“ ¹⁹Ježíš odpověděl: „Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, ²⁰cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe.“ ²¹Mladík mu řekl: „To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?“ ²²Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ ²³Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.“

Mt 19:24 „Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království.“

J 11:25 „Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.““

L 19:1-10 „¹ežiš vešel do Jericha a procházel jím. ²Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; ³oužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malý postavy, nemohl ho pro zástup spatřit. ⁴Běžel proto napřed a vylezl na moruš, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. ⁵Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ ⁶On rychle slezl a s radostí jej přijal. ⁷Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ ⁸Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ ⁹Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův.“ ¹⁰Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.““

Mt 16:26 „Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?“

ČT 30. listopadu – SVĚDECTVÍ VLVNÝM

Mt 27:57-60 „⁵⁷Když nastal večer, přišel zámožný člověk z Arimatie, jménem Josef, který také patřil k Ježíšovým učedníkům. ⁵⁸Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát přikázal, aby mu je dali. ⁵⁹Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna ⁶⁰a položil je do svého nového hrobu, který měl vytesán ve skále; ke vchodu do hrobu přivalil veliký kámen a odešel.“

Mk 15:42-46 „⁴²A když už nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – ⁴³přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. ⁴⁴Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel; zavolal si setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev. ⁴⁵A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. ⁴⁶Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu do hrobu přivalil kámen. ⁴⁷Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.“

L 23:50-53 „⁵⁰Členem židovské rady byl muž jménem Josef, člověk dobrý a spravedlivý, ⁵¹kteř nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem. Pocházel z židovského města Arimatie a patřil k těm, kdo očekávali království Boží. ⁵²Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo; ⁵³sňal je z kříže, zavinul do plátna a položil do hrobu, vytesaného ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. ⁵⁴Byl pátek a začala sobota.“

J 19:38-42 „³⁸Potom požádal Pilát Josef z Arimatie – byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů – aby směl Ježíšovo tělo sejmout z kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo sňal. ³⁹Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl asi sto liber směsi myrhy a aloe. ⁴⁰Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s těmi vonnými látkami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. ⁴¹V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. ⁴²Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.“

Výzva

Posli dopis nebo e-mail někomu, kdo má moc – i když je to někdo, koho jsi patrně nikdy nepotkal – a dej této osobě vědět, že se za ni modlíš.